

Svar (26/4 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Efter miljøbeskyttelsesloven skal de amtslige og kommunale myndigheder føre tilsyn med, at miljøbeskyttelsesloven og de beslutninger, der er truffet med baggrund i denne lov, overholdes. Tilsynet sker således på kommunalbestyrelsens og amtsrådets ansvar.

For at følge udviklingen i dette decentrale miljøtilsyn er det fastlagt i en bekendtgørelse, at kommuner og amtskommuner årligt skal udarbejde en beretning om deres tilsyn, der skal offentliggøres i lokalsamfundet og tilsendes Miljøstyrelsen.

På baggrund af disse tilsynsberetninger har Miljøstyrelsen hvert år siden 1988 udsendt en sammenfatning af de decentrale myndigheders tilsynsberetninger.

Hvis Miljøstyrelsen i øvrigt modtager en konkret klage vedrørende tilsynet, forelægges klagen for den pågældende myndighed med henblik på dennes udtalelse. På baggrund af de indkomne oplysninger og materiale vurderer Miljøstyrelsen sagen og afgiver en udtalelse. Hvis styrelsen konkluderer, at der konkret er tale om tilsynssvigt, anmodes amtet afslutningsvist om en redegørelse for, hvordan et forsvarligt tilsyn på den pågældende lokalitet eller virksomhed sikres i fremtiden.

Lov om kommunernes styrelse giver endvidere mulighed for at indberette det pågældende amtsråd til Indenrigsministeriet, hvis det vurderes, at forholdet har karakter af pligtforsømmelse.

loven vedrørende nedlagte lossepladser praktiseres forskelligt i de forskellige amter.

Heller ikke de årlige tilsynsberetninger fra de decentrale myndigheder giver grundlag for konklusioner om forskelligt tilsyn vedrørende netop nedlagte lossepladser, idet dette område ikke er udskilt til selvstændig gennemgang i beretningerne.

Generelt kan det siges, at der nødvendigvis vil kunne være forskel på tilsynet efter miljøbeskyttelsesloven i de enkelte amter, når miljøforvaltningen er decentralt opbygget. Der skal dog foretages det tilsyn, der er nødvendigt til sikring af, at miljøbeskyttelsesloven overholdes. I øvrigt udøves tilsynet forskelligt afhængig af de konkrete forhold på stedet og de konkrete forureningsrisici.

Miljøstyrelsen har i »Vejledning i affaldsdeponering« nr. 4 1982, anbefalet, at der i forbindelse med miljøgodkendelse af lossepladser fastsættes vilkår vedrørende kontrol og tilsyn med anlæggene – også efter ophør af driftsperioden. Det anbefales at føre tilsyn med overfladevand, grundvand, perkolat og gas, og disse anbefalinger må formodes at have en normerende effekt på amternes tilsyn.

For gamle lossepladser – dvs. etableret før 1982 – er der typisk ikke fastsat sådanne vilkår, hvorfor tilsynet er et led i amtets almindelige tilsyn med miljøtilstanden i omgivelserne, jf. miljøbeskyttelsesloven § 66. Som nævnt ovenfor udøves dette tilsyn forskelligt i de enkelte amter, bl.a. afhængigt af de konkrete forhold på stedet og de konkrete forureningsrisici, herunder grundvandsressourcer på stedet.

Spm. nr. S 1434

Til miljø- og energiministeren (18/4 95) af:

Brian Mikkelsen (KF):

»Har ministeren kendskab til, at tilsynspligten med nedlagte lossepladser praktiseres forskelligt i amterne?«

Svar (26/4 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Miljøstyrelsen har oplyst, at man ikke via klager eller henvendelser i øvrigt har kendskab til, at amternes tilsynspligt efter miljøbeskyttelses-

Spm. nr. S 1479

Til arbejdsministeren (26/4 95) af:

Helge Sander (V):

»Hvad agter ministeren at foretage sig over for Autobranchens Fagforening, som ikke ønsker, at a-kassen optager personer, der ikke også vil være medlemmer af fagforeningen?«

Begrundelse

Da spørgeren har modtaget korrespondance, der viser, at Autobranchens Fagforening skriftligt har meddelt en person, der kun ønsker at